

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
-SECȚIA I-a CIVILĂ-

SENTINȚA CIVILĂ NR. 381/2016

DOSAR NR. 110/97/2016

ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 29 MARTIE 2016

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: FILIMON CORNELIA	- Judecător
MUREȘAN LAVINIA CRISTINA	- Asistent judiciar
GALICI CIPRIAN VIRGIL	- Asistent judiciar
MICIN CECILIA ANA	- Grefier

Pe rol fiind soluționarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrilor de sindicat, reclamații Marcu Răzvan – Gheorghe și Stanica Daniel**, împotriva **pârâtului Centrul de Paedagogie Curativă Simeria**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și ale membrilor de sindicat, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare, legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța, verificându-și din oficiu competența, conform dispozițiilor art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina conform dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 208 și 210 din Legea nr. 62/2011.

Reprezentanta reclamațiilor, consilier juridic Radu Cristiana depune la dosarul cauzei delegație de reprezentare, arată că nu mai are alte cereri de formulat și solicită cuvântul pe fondul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de soluționat sau probe de administrat, instanța declară închisă cercetarea procesului, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamațiilor, consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, fără cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de **14.01.2016**, sub nr. **110/97/2016**, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamații **Marcu Răzvan – Gheorghe și Stanica Daniel**, a chemat în judecată pe pârâtul **Centrul de Paedagogie Curativă Simeria**, solicitând instanței obligarea pârâtului la calculul și plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr. **3413/LM/2013** pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. **4945/97/2013**, pe o perioadă începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la achitarea integrală a sumelor datorate.

În fapt, reclamații au arătat, în esență, că prin sentința civilă anexată cererii de chemare în judecată pârâtul a fost obligat la plata diferențelor de drepturi salariale neacordate membrilor de sindicat, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea OG nr. 15/2008 reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, actualizată în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății, că deși sentința este irevocabilă nici până în prezent nu au beneficiat de plata drepturilor salariale dispuse de instanța de judecată, astfel că s-a produs un prejudiciu de necontestat prin faptul că au fost lipsiți de folosul sumelor de bani dispuse de tribunal, în plus față de prejudiciul creat inițial în patrimoniul acestuia prin plata unor salarii sub nivelul

celor reglementate prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008. Au mai arătat că în conformitate cu dispozițiile art. 166 alin. (4) din Codul muncii, republicat, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului”, în condițiile în care, potrivit art. 161, „salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor”, că același act normativ prevede, la art. 278 alin. (1) că „dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

De asemenea, reclamantii au susținut că în privința daunelor interese datorate de unitate salariaților pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile Codului civil 2010, și anume art. 1530, art. 1531 și art. 1535, precum și cele ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, din interpretarea cărora rezultă că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă, întrucât obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă, că acordarea dobânzii legale se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, fiind privați de folosirea sumei de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective.

În drept, reclamantii au invocat dispozițiile art. 148 și urm., art. 194, art. 517 alin. (4) Cod procedură civilă, art. 161, art. 166 alin. (4), art. 268 și art. 278 alin. (1) din Codul muncii, art. 2 din OG nr. 13/2011 și art. 1530 și urm. Cod civil, art. 28 din Legea nr. 62/2011.

Acțiunea este **scutită de la plata taxelor de timbru**, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul Muncii republicat.

Pârâtul, legal citat, **nu a depus întâmpinare**, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Reclamanții au depus, în copie, delegație, sentința civilă nr. **3413/LM/2013** pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. **4945/97/2013**, extras portal instanțe de judecată.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanții sunt beneficiarii unei sentințe judecătorești irevocabile - nr. **3413/LM/2013** pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. **4945/97/2013**, prin care s-a dispus acordarea de diferențe drepturi salariale, actualizate în funcție de rata inflației.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 s-a dispus plata eșalonată a drepturilor de natură salarială consfințite prin sentințe judecătorești irevocabile în favoarea personalului din domeniul bugetar, pe perioada anilor 2012 - 2016.

Dispozițiile legale referitoare la plata dobânzilor, sunt cuprinse în art. 1082, art. 1088 Cod civil, art. 1531 și art. 1535 din Noul Cod civil.

Modalitatea de acordare și rata dobânzii legale este reglementată de dispozițiile OUG nr. 13/2011, care la art. 2 stabilește că „*în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.*”

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 411 din 03 iunie 2014, a admis recursul în interesul legii și a statuat că „*în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.*”

În considerente, referitor la posibilitatea acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale asupra sumelor prevăzute în titlurile executorii vizate de OUG nr. 71/2009, a reținut că „*deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură de plano aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. Atât timp cât repararea*

integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar pierderea efectivă (în temeiul art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009), iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.”

Sub aspectul existenței unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, de natură să atragă răspunderea civilă delictuală, a statuat că „aceasta constă în executarea cu întârziere de către debitori a sumelor de bani stabilite prin titluri executorii în favoarea persoanelor din sectorul bugetar.

Fapta îmbracă forma ilicitului civil, deoarece, în analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale în circumstanțele date, ... nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprevizibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului (care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, "creanțele asupra statului sunt garantate") și faptul că măsura de eșalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un terț.”

Astfel cum prevăd dispozițiile art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă dezlegarea dată problemelor de drept prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii „este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Reclamanții fac parte din categoria de personal vizată de dispozițiile ordonanței de urgență anterior citate și, așa cum s-a mai arătat, prin hotărâre judecătorească irevocabilă, unitatea pârâtă a fost obligată să le acorde diferențe de drepturi salariale raportat la prevederile Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, debit a cărui executare intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor OUG nr. 71/2009. Prejudiciul astfel creat a fost acoperit doar parțial, sub aspectul pierderii efectiv suferite, constând în actualizarea sumelor stabilite prin titlul executoriu cu indicele prețurilor de consum.

Potrivit dispozițiilor art. 166 alin. (4) Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

În ceea ce privește data de la care se va calcula și acorda dobânda solicitată, instanța va avea în vedere îndrumările cuprinse în Decizia nr. 7/27 aprilie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 16/1/2014/HP/C, care statuează că „plățile voluntare eșalonate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr.230/2011, efectuate în baza unui titlu executoriu nu întrerup termenul de prescripție a dreptului material la acțiune pentru daunele interese-moratorii sub forma dobânzii penalizatoare” , dar și cele ale Deciziei nr. 21/22 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 199/1/2015, care dispune că „în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1079 alin. 2 pct. 3 din Codul civil de la 1864 și art. 1523 alin. 2 lit. d din Codul civil raportat la art. 166 alin. 1 și 4 din Codul Muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare (art. 161 alin. 1 și 4 din Codul Muncii în forma anterioară republicării) și art. 1088 Cod civil de la 1864, art. 2 din O.G. nr. 9/2000, aprobată prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 din O.G. nr. 13/2011, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare și art. 1535 din Codul civil, dobânzile penalizatoare datorate de stat pentru executarea cu întârziere a obligațiilor de plată pot fi solicitate pentru termenul de 3 ani de la data introducerii acțiunii.”

În considerarea celor anterior menționate, instanța apreciază că reclamanților li se cuvine, pentru repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la scadență a obligației de plată, și acordarea unor daune-moratorii constând în dobânda legală penalizatoare, în condițiile art. 1 alin. (3) coroborat cu art. 2 din OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Pe cale de consecință, se va admite în parte acțiunea formulată de reclamanți, urmând a fi obligat pârâtul la plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile anexate, și

neachitate la data de **14.01.2013** (trei ani anterior introducerii cererii de chemare în judecată), care se va calcula de la această dată și până la achitarea integrală a debitului principal.

Se va respinge în rest acțiunea în ceea ce privește dobânzile aferente sumelor achitate până la data mai sus menționată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată,

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantii **Marcu Răzvan – Gheorghe și Stanica Daniel**, în contradictoriu cu pârâtul **Centrul de Pedagogie Curativă Simeria** cu sediul în localitatea Simeria, strada Simeria Veche, nr. 33 A, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la plata către reclamantii a dobânzii legale aferente drepturilor bănești cuvenite conform sentinței civile nr. 3413/LM/2013 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 4945/97/2013 și neachitate la data de 14.01.2013, dobândă care se va calcula de la data de 14.01.2013 și până la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 29.03.2016.

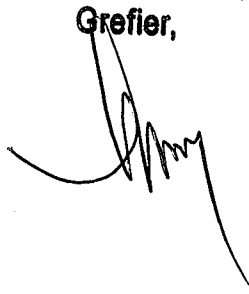
**PREȘEDINTE,
FILIMON CORNELIA**

**ASISTENT JUDICIAR,
MUREȘAN LAVINIA CRISTINA**

**ASISTENT JUDICIAR,
GALICI CIPRIAN VIRGIL**

**GREFIER,
MICIN CECILIA ANA**

**Pentru conformitate
Grefier,**

*Red. M.L.C. / Tehnored. M.C.A.
4 exemplare / 22.04.2016*